

Štvrtok 5. októbra 2017

P8_TA(2017)0385

Väzenské systémy a podmienky

Uznesenie Európskeho parlamentu z 5. októbra 2017 o väzenských systémoch a podmienkach (2015/2062(INI))

(2018/C 346/14)

Európsky parlament,

- so zreteľom na články 2, 6 a 7 Zmluvy o Európskej únii a na Chartu základných práv Európskej únie, najmä jej články 4, 19, 47, 48 a 49,
- so zreteľom na Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „EDEL“) (článok 3, článok 8), protokoly k EDEL a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, Európsky dohovor z roku 1987 na zabránenie mučenia a neľudského či ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania a správy Európskeho výboru na zabránenie mučeniu a neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu (CPT),
- so zreteľom na Všeobecnú deklaráciu ľudských práv (články 3 a 5), Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach (článok 7) a Dohovor proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu,
- so zreteľom na Dohovor OSN o právach dieťaťa prijatý 20. novembra 1989 v New Yorku,
- so zreteľom na tieto všeobecné poznámky Výboru OSN pre práva dieťaťa: č. 10 (2007) o právach dieťaťa v justícii mladistvých, č. 13 (2011) o práve dieťaťa na oslobodenie od všetkých foriem násillia a č. 17 (2013) o práve dieťaťa na odpočinok, voľný čas, hru, rekreačné činnosti, kultúrny život a umenie (článok 31),
- so zreteľom na minimálne pravidlá Organizácie Spojených národov pre zaobchádzanie s väzňami, ako aj na deklarácie a zásady prijaté Valným zhromaždením; so zreteľom na štandardné minimálne pravidlá OSN pre výkon spravodlivosti voči mladistvým (pekinské pravidlá), ktoré prijalo Valné zhromaždenie; so zreteľom na usmernenia Výboru ministrov Rady Európy o súdnictve zohľadňujúcom potreby detí; so zreteľom na odporúčania Výboru ministrov Rady Európy, najmä odporúčanie CM/Rec (2006)2 týkajúce sa európskych väzenských pravidiel, odporúčanie CM/Rec (2006)13 týkajúce sa vyšetrovacej väzby, podmienok jej výkonu a ochrany pred jej zneužitím, odporúčanie CM/Rec (2008)11 týkajúce sa európskych pravidiel pre mladistvých páchatel'ov vystavených sankciám alebo opatreniam, odporúčanie CM/Rec (2010)1 týkajúce sa probačných pravidiel Rady Európy a odporúčanie CM/Rec (2017)3 o európskych predpisoch týkajúcich sa trestov a opatrení uplatňovaných v Spoločenstve; taktiež so zreteľom na odporúčania prijaté Parlamentným zhromaždením Rady Európy,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 18. januára 1996 o zlých podmienkach vo väzenských zariadeniach Európskej únie ⁽¹⁾, zo 17. decembra 1998 o väzenských podmienkach v Európskej únii: podmienené opatrenia a alternatívne sankcie ⁽²⁾, z 25. novembra 2009 o viacročnom programe na roky 2010 – 2014 týkajúcom sa priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti (Štokholmský program) ⁽³⁾ a z 15. decembra 2011 o podmienkach zadržiavania v EÚ ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 32, 5.2.1996, s. 102.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 98, 9.4.1999, s. 299.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 285 E, 21.10.2010, s. 12.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 168 E, 14.6.2013, s. 82.

Štvrtok 5. októbra 2017

- so zreteľom na rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi ⁽¹⁾,
- so zreteľom na rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii ⁽²⁾ („odovzdávanie väzňov“),
- so zreteľom na rámcové rozhodnutie Rady 2008/947/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky a probačné rozhodnutia na účely dohľadu nad probačnými opatreniami a alternatívnymi sankciami ⁽³⁾ („probačné opatrenia a alternatívne sankcie“),
- so zreteľom na rámcové rozhodnutie Rady 2009/829/SVV z 23. októbra 2009 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozhodnutia o opatreniach dohľadu ako alternatíve väzby medzi členskými štátmi Európskej únie ⁽⁴⁾ („príkaz na európsky dohľad“),
- so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/800 z 11. mája 2016 o procesných zárukách pre deti, ktoré sú podozrivými alebo obvinenými osobami v trestnom konaní ⁽⁵⁾,
- so zreteľom na správu Agentúry Európskej únie pre základné práva o výkone trestu odňatia slobody a jeho alternatívach: základné práva pri odovzdávaní osôb medzi členskými štátmi,
- so zreteľom na zelenú knihu Komisie zo 14. júna 2011 s názvom Posilnenie vzájomnej dôvery v európskom justičnom priestore – zelená kniha o uplatňovaní trestnoprávnych predpisov EÚ v oblasti pozbavenia osobnej slobody (COM(2011)0327),
- so zreteľom na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie v spojených veciach C-404/15 a C-659/15 PPU, Pál Aranyosi a Robert Căldăraru,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 25. novembra 2015 o predchádzaní radikalizácii a získavaní európskych občanov teroristickými organizáciami ⁽⁶⁾ a na manuál Úradu OSN pre drogy a kriminalitu (UNODC) o zaobchádzaní s násilnými extrémistickými väzňami a predchádzaní násilnej radikalizácii vo väzniciach ⁽⁷⁾,
- so zreteľom na svoje písomné vyhlásenie 0006/2011 zo 14. februára 2011 o porušovaní základných práv väznených osôb v Európskej únii,
- so zreteľom na dohovory, odporúčania a rezolúcie Rady Európy týkajúce sa väzenských záležitostí,
- so zreteľom na bielu knihu Rady Európy o preplnenosti väznic z 28. septembra 2016,
- so zreteľom na odporúčanie CM/Rec (2012)12 Výboru ministrov Rady Európy pre členské štáty týkajúce sa zahraničných väzňov, ktoré prijal Výbor ministrov 10. októbra 2012,

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 190, 18.7.2002, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 327, 5.12.2008, s. 27.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 337, 16.12.2008, s. 102.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 294, 11.11.2009, s. 20.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ L 132, 21.5.2016, s. 1.

⁽⁶⁾ Prijaté texty, P8_TA(2015)0410.

⁽⁷⁾ www.unodc.org/documents/brussels/News/2016.10_Handbook_on_VEPs.pdf

Štvrtok 5. októbra 2017

- so zreteľom na odporúčanie CM/Rec (2012)5 Výboru ministrov Rady Európy pre členské štáty týkajúce sa európskeho etického kódexu pre väzenský personál, ktoré prijal Výbor ministrov 12. apríla 2012,
 - so zreteľom na príručku Rady Európy pre väzenské a probačné služby týkajúcu sa radikalizácie a násilného extrémizmu,
 - so zreteľom na štúdie Európskeho trestného monitorovacieho strediska (European Penal Observatory, EPO) Od vnútroštátnych postupov k európskym usmerneniam: zaujímavé iniciatívy v oblasti správy väznic (2013) a Vnútroštátne orgány na monitorovanie väzenských podmienok a európskych noriem (2015),
 - so zreteľom na článok 52 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci a na stanovisko Výboru pre práva žien a rodovú rovnosť (A8-0251/2017),
- A. keďže v roku 2014 bolo vo väzniciach v EÚ väznených viac ako pol milióna osôb, pričom toto číslo zahŕňa odsúdené osoby, ktoré si odpykávajú právoplatný trest, ako aj osoby obvinené z trestného činu, ktoré sa nachádzajú vo vyšetrovacej väzbe;
- B. keďže za väzenské podmienky a správu väznic zodpovedajú členské štáty, ale keďže EÚ takisto zohráva potrebnú úlohu pri ochrane základných práv väzňov a pri vytváraní európskeho priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti; keďže podpora výmeny osvedčených postupov medzi členskými štátmi, ktoré čelia spoločným problémom vytvárajúcim skutočné bezpečnostné problémy v celej Európe, patrí do právomoci EÚ;
- C. keďže situácia vo väzniciach v niektorých členských štátoch a väzenské podmienky, ktoré sú niekedy ponížujúce a neľudské, vzbudzujú mimoriadne obavy, čo vyplýva napríklad zo správ Európskeho výboru Rady Európy na zabránenie mučeniu a neľudskému alebo ponížujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu;
- D. keďže preplnenosť väznic je v EÚ častý problém, čo pripúšťa viac ako tretina členských štátov a vyplýva to aj zo správ, napríklad z najnovšieho vydania výročnej štatistiky Rady Európy v oblasti trestného súdnictva (SPACE), ktorá bola uverejnená 14. marca 2017; a keďže Európsky súd pre ľudské práva považuje preplnenosť väznic za porušenie článku 3 EDP;
- E. keďže preplnenosť väznic komplikuje vydanie a odovzdanie odsúdených osôb vzhľadom na obavy týkajúce sa zlých podmienok vo väzniciach v prijímajúcom štáte; keďže v niektorých členských štátoch sa situácia stále zhoršuje a v niektorých väzniciach sa stáva neudržateľnou;
- F. keďže preplnenosť väznic vážne zhoršuje kvalitu väzenských podmienok, môže prispievať k radikalizácii, má nepriaznivé účinky na zdravie a dobré životné podmienky väzňov, je prekážkou ich sociálnej rehabilitácie a vedie k vytváraniu nebezpečného, komplikovaného a nezdravého pracovného prostredia pre väzenský personál;
- G. keďže Európsky súd pre ľudské práva vo svojom rozsudku zo 6. októbra 2005 vo veci Hirst proti Spojenému kráľovstvu potvrdil, že všeobecné a automatické obmedzenie práva väzňov voliť je v rozpore s demokraciou; keďže v roku 2011 sa v Poľsku zúčastnilo na parlamentných voľbách 58,7 % väzňov oprávnených voliť;
- H. keďže neexistuje súvzťažnosť medzi prísnosťou rozsudkov a poklesom miery kriminality;
- I. keďže väznenie je mimoriadne nevhodné pre niektoré zraniteľné osoby, ako sú napríklad maloleté osoby, starší ľudia, tehotné ženy a osoby trpiace vážnymi duševnými alebo telesnými chorobami alebo poruchami; keďže takéto osoby si vyžadujú vhodný prístup prispôbený ich potrebám;

Štvrtok 5. októbra 2017

- J. keďže v článku 37 Dohovoru OSN o právach dieťaťa sa stanovuje, že pozbavenie slobody sa u detí používa „len ako krajné opatrenie a na najkratší potrebný čas“ a že „každé také dieťa umiestnené oddelene od dospelých, iba ak by sa uvážilo, že neoddeľovať ho od dospelých je v jeho vlastnom záujme“;
- K. keďže podľa údajov Eurostatu tvorili v roku 2014 viac ako 20 % celej väzenskej populácie osoby vo vyšetrovacej väzbe;
- L. keďže väzba by sa mala využívať len ako posledná možnosť; keďže deti by nikdy nemali byť držané v zariadení, ktoré na ne môže mať negatívny vplyv; keďže je vždy potrebné zohľadniť osobitné potreby detí zodpovedajúce ich štádiu vývoja;
- M. keďže uväznenie vrátane vyšetrovacej väzby by sa malo používať len v zákonom odôvodnených prípadoch a v prípade väzňov, ktorí nepredstavujú vážne nebezpečenstvo pre spoločnosť, by sa mali uprednostňovať alternatívne tresty (domáce väzenie alebo iné opatrenia), čím by sa malo zabezpečiť ich zadržiavanie v otvorenom alebo známom prostredí a lepší prístup k sociálnym službám, starostlivosti a reintegrácii;
- N. keďže mladiství páchatelia by v zásade mali mať vždy nárok na alternatívne opatrenia k väzbe bez ohľadu na to, aký trestný čin spáchali;
- O. keďže podľa údajov Rady Európy za rok 2015 v priemere až 10,8 % väzňov v európskych väzniciach predstavujú cudzinci (pričom v roku 2014 bol tento údaj 13,7 %), ktorí sú najčastejšie umiestňovaní do vyšetrovacej väzby vzhľadom na údajne vyššie riziko úteku;
- P. keďže väzenský personál plní dôležitú funkciu pre spoločnosť a jeho členovia by mali mať také podmienky zamestnávania, ktoré zodpovedajú ich kvalifikácii a zohľadňujú náročnú povahu ich práce; keďže zabezpečenie dobrých väzenských podmienok si vzhľadom na náročnú a chýlostivú povahu tejto práce vyžaduje opatrenia, medzi ktoré patrí lepšia úvodná a priebežná odborná príprava väzenského personálu, zvýšenie pridelených finančných prostriedkov, výmena najlepších postupov, dôstojné a bezpečné pracovné podmienky a zvýšenie počtu týchto pracovníkov; keďže priebežná odborná príprava by väzenskému personálu pomohla riešiť nové a vynárajúce sa problémy, ako je napríklad radikalizácia vo väzniciach;
- Q. keďže predpokladom humánnych väzenských podmienok, a tým aj úspešnosti koncepcií väzby navrhnutých na zlepšenie riadenia väznic, úspešnú reintegráciu väzňov do spoločnosti a zníženie rizika radikalizácie a recidívy, je motivovaný, oddaný a rešpektovaný personál;
- R. keďže sebapoškodzovanie a násilné správanie väzňov je často vyvolané preplnenosťou väznic a žalostnými väzenskými podmienkami; keďže ďalším faktorom je aj nedostatočná odborná príprava a kvalifikácia zamestnancov; keďže v mnohých väzniciach úroveň napätia vytvára mimoriadne náročné pracovné podmienky pre väzenský personál, čo v niektorých členských štátoch EÚ viedlo ku konaniu viacerých protestných pracovných opatrení kolektívneho vyjednávania;
- S. keďže efektívna väzenská správa potrebuje na výkon svojho bezpečnostného a rehabilitačného poslania dostatok finančných prostriedkov a zamestnancov;
- T. keďže zákaz mučenia a iného krutého, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania je univerzálnym pravidlom, ktoré sa vzťahuje na dospelých aj na deti, a akékoľvek porušenie základných práv väzňov, ktorá nevyplýva z obmedzení nevyhnutných na odňatie slobody, je poškodením ľudskej dôstojnosti;
- U. keďže počet samovrážd vo väzniciach v EÚ je mimoriadne znepokojivý;

Štvrtok 5. októbra 2017

- V. keďže radikalizácia v mnohých väzniciach v EÚ je jav, ktorý vzbudzuje vážne obavy a vyžaduje si osobitnú pozornosť a ktorý treba riešiť vhodnými prostriedkami na základe plného rešpektovania ľudských práv a medzinárodných záväzkov; keďže medzi príčiny nárastu tohto javu môžu patriť neľudské podmienky väznenia a preplnenosť väzníc, ktoré môžu viesť k zvýšeniu vplyvu osôb nabádajúcich k násilnému extrémizmu;
- W. keďže EÚ v rámci Európskeho programu v oblasti bezpečnosti sprístupnila finančné prostriedky na boj proti radikalizácii vo väzniciach; keďže vzhľadom na bezpečnostnú situáciu v Európe by mal každý členský štát okamžite prijať opatrenia na prevenciu radikalizácie vo väzniciach; keďže v tomto smere je kľúčová výmena osvedčených postupov na európskej úrovni;
- X. keďže niektoré zo súčasných väzenských systémov a zariadení a značný podiel budov, ktoré sa v súčasnosti v mnohých európskych krajinách využívajú ako väznice, pochádzajú z 19. storočia; keďže niektoré z týchto budov už nie sú vhodné na používanie v 21. storočí, lebo žalostné podmienky v nich sú porušením základných ľudských práv;
- Y. keďže z výskumu vyplýva, že rozvoj zastupiteľskej demokracie a konštruktívneho dialógu vo väzniciach je pre väzňov, personál a širšiu spoločnosť prínosný a pomáha zlepšovať vzťahy medzi personálom a väzňami;
1. je veľmi znepokojený väzenskými podmienkami, ktoré existujú v niektorých členských štátoch, a stavom viacerých európskych väzníc; vyzýva členské štáty, aby dodržiavali pravidlá väznenia vyplývajúce z nástrojov medzinárodného práva a noriem Rady Európy; poznamenáva, že zbavenie slobody sa nerovná zbaveniu dôstojnosti; vyzýva členské štáty, aby prijali nezávislé mechanizmy na monitorovanie väzníc, ako sa stanovuje v opčnom protokole k Dohovoru proti mučeniu (OPCAT);
 2. vyzýva členské štáty, aby posilnili svoje systémy súdnictva a investovali do odbornej prípravy sudcov;
 3. opätovne potvrdzuje, že väzenské podmienky sú rozhodujúcim prvkom pri uplatňovaní zásady vzájomného uznávania súdnych rozhodnutí v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti EÚ, čo potvrdil aj Súdny dvor vo veciach Aranyosi a Căldăraru; pripomína základný význam zásady vzájomného uznávania rozsudkov, ktorá sa stanovuje v Zmluve o Európskej únii;
 4. vyjadruje poľutovanie nad tým, že preplnenosť väzníc je v Európe veľmi bežná; je veľmi znepokojený najnovšími záznamami o preplnenosti v niektorých členských štátoch; zdôrazňuje, že podľa najnovšieho vydania výročnej štatistiky Rady Európy v oblasti trestného súdnictva, ktorá bola uverejnená 14. marca 2017, počet väznených osôb naďalej prekračuje počet dostupných miest v tretine európskych väzenských zariadení; vyzýva členské štáty, aby dodržiavali odporúčania uvedené v bielej knihe Rady Európy o preplnenosti väzníc z 28. septembra 2016 a odporúčanie R(99) 22 Výboru ministrov Rady Európy z 30. septembra 1999 týkajúce sa preplnenosti väzníc a zväčšovania väzenskej populácie;
 5. poukazuje na to, že členské štáty vypočítavajú väzenskú kapacitu, a tým aj mieru preplnenosti, podľa priestorových parametrov, ktoré sa medzi jednotlivými krajinami radikálne líšia, v dôsledku čoho je ťažké, ak nie priam nemožné, urobiť porovnania v rámci celej EÚ;
 6. vyjadruje ďalej hlboké poľutovanie nad tým, že v mnohých prípadoch má preplnenosť väzníc vážny vplyv na bezpečnosť väzenského personálu a väzňov, ovplyvňuje životné podmienky a zdravie, aktivity, ktoré sú k dispozícii, lekársku a psychologickú starostlivosť a rehabilitáciu a sledovanie väzňov; naliehavo vyzýva členské štáty, aby vytvorili systémy a databázy na monitorovanie väzenských podmienok v reálnom čase a zabezpečili efektívne rozmiestnenie väzenskej populácie;
 7. tvrdí, že preplnenosť nemožno vyriešiť len zvýšením kapacít väzníc; žiada však členské štáty, aby vyčlenili dostatočné zdroje na rekonštrukciu a modernizáciu väzníc s cieľom uprednostňovať malé objekty s ubytovaním pre obmedzený počet väzňov, poskytnúť dôstojné väzenské podmienky, vytvoriť spoločné priestory, ktoré spĺňajú kritériá poskytovania aktivít

Štvrtok 5. októbra 2017

a socializácie, podporovať rehabilitáciu a opätovné začlenenie do spoločnosti, vytvoriť ďalšie vzdelávacie zariadenia a vytvoriť bezpečnejšie prostredie tak pre väzňov, ako aj pre väzenský personál;

8. domnieva sa, že pravidlá väzby, ktoré sa líšia v závislosti od väzňov a miery rizika, ktoré predstavujú, sú dobrým spôsobom, ako predchádzať recidíve a podporovať reintegráciu do spoločnosti; opäť poukazuje na to, že reintegračné opatrenia sa musia internalizovať a musia sa začať už počas väzby; vyzýva členské štáty, aby pri rozhodovaní o rozmiestňovaní väzenskej populácie brali do úvahy druh spáchaného trestného činu a aby zabráňovali tomu, aby sa krátkodobí väzni a tí, ktorí boli odsúdení za menej závažné trestné činy, dostávali do kontaktu s dlhodobými väzňami;

9. vyzýva členské štáty, aby poskytovali väzňom vyvážený program činností a umožnili im tráviť denne mimo svojich cieľ toľko hodín, koľko si vyžaduje primeraná úroveň ľudskej a sociálnej interakcie s cieľom znížiť frustráciu a násilie; zdôrazňuje, že ubytovanie poskytované väzňom, a najmä podmienky na spanie, musia rešpektovať ľudskú dôstojnosť a súkromie a spĺňať zdravotné a hygienické požiadavky, pričom náležitá pozornosť by sa mala venovať klimatickým podmienkam a najmä podlahovej ploche, kubickému obsahu vzduchu, osvetleniu, zabráneniu vysokej hladine hluku, vykurovaniu a ventilácii; vyzýva všetky členské štáty, aby prijali spoločnú definíciu „minimálneho priestoru“, ktorý by sa mal poskytovať každej väznenej osobe; pripomína, že Komisia nedávno poukázala na možnosť financovania opatrení v členských štátoch zo štrukturálnych fondov EÚ;

10. vyzýva členské štáty, aby v kontexte uplatňovania sankcií zväzili najímanie dobrovoľníkov, ktorí by pomáhali odbornému personálu, s cieľom vytvoriť prepojenia, ktoré budú podporovať reintegráciu jednotlivcov do spoločnosti; domnieva sa, že úlohy dobrovoľníkov by mali byť jasne odlišené od úloh, ktoré vykonáva odborný personál, a mali by sa pohybovať v rozmedzí ich kompetencií;

11. navrhuje, aby členské štáty zriadili inšpektoráty pre väzenské zariadenia (ako je to už v niektorých členských štátoch), aby pri hodnotení väzenských podmienok mohli vychádzať zo zistení nezávislých orgánov;

12. je znepokojený zvýšenou privatizáciou väzenských systémov v EÚ a pripomína, že privatizácia väzenských systémov často ponecháva otvorených veľa otázok týkajúcich sa jej vplyvu na podmienky zadržiavania a na dodržiavanie základných práv; vyjadruje poľutovanie nad tým, že bolo zrealizovaných len veľmi málo porovnávacích štúdií na posúdenie nákladov a kvality riadenia vo verejných a súkromných väzniciach; zdôrazňuje, že hlavné úlohy v oblasti usmerňovania, monitorovania a súdnej administratívy musia ostať pod kontrolou štátu;

13. zdôrazňuje, že vyšetrovacia väzba musí ostať krajným opatrením, ktoré sa používa len v prípadoch, keď je to úplne nevyhnutné, a počas čo najkratšieho obdobia v súlade s príslušným vnútroštátnym trestným poriadkom; vyjadruje poľutovanie nad tým, že v mnohých členských štátoch sa umiestňovanie do vyšetrovacej väzby bežne využíva, čo môže v kombinácii so zlými väzenskými podmienkami a ďalšími faktormi znamenať porušenie základných práv väzňov; domnieva sa, že riešenie problému nadmerného využívania vyšetrovacej väzby si vyžaduje inovatívne riešenia vrátane modernizácie trestného poriadku a posilnenia súdnictva;

14. pripomína, že v európskych väzenských pravidlách, ktoré prijal Výbor ministrov Rady Európy, sa zdôrazňuje, že väzni by mali mať možnosť zúčastňovať sa na voľbách, referendách a iných aspektoch verejného života, pokiaľ ich právo na takúto účasť nie je obmedzené vnútroštátnym právom; pripomína, že účasť na volebných činnostiach umožňuje väzňom, aby sa opäť stali aktívnymi členmi spoločnosti, čo pomáha pri ich reintegrácii; naliehavo vyzýva členské štáty, aby uľahčovali väzňom praktický prístup k volebným právam, napríklad zriaďovaním volebných miestností vo väzniciach počas volebných dní;

15. trvá na tom, že by sa malo uplatňovať efektívne dlhodobé riadenie väzenských systémov, pričom by sa mal znižovať počet väzňov prostredníctvom častejšieho využívania neväzobných trestných opatrení – ako je verejnoprospešná práca či elektronické monitorovanie – a minimalizácie využívania vyšetrovacej väzby;

Štvrtok 5. októbra 2017

16. vyzýva členské štáty, aby zabezpečili, že okrem trestajúceho aspektu väzenia sa bude pozornosť venovať aj rozvíjaniu praktických zručností a rehabilitácii väzňov, s cieľom umožniť lepšie zvládnutie trestu, úspešnú reintegráciu do spoločnosti a zníženie miery recidívy; pripomína, že v prípade kratších výkonov trestu vedie uväznenie v porovnaní s alternatívnymi opatreniami k častejšej recidíve;

17. nabáda členské štáty, aby zaviedli opatrenia na úpravu rozsudkov, najmä v prípade najkratších výkonov trestu, vrátane využívania čiastočného výkonu trestu na slobode, výkonu trestu počas dovolenky, aby väzeň neprišiel o prácu, výkon verejnoprospešných služieb a častejšieho využívania domáceho väzenia a elektronického monitorovania; zároveň sa domnieva, že vynášanie rozsudkov by malo byť viac prispôbené jednotlivcovi, aby sa umožnil lepší výkon trestu;

18. domnieva sa, že na dosiahnutie účinnosti by sa nové, neväzobné opatrenia mali prijímať spoločne s inými opatreniami, ako sú napríklad trestnoprávne, vzdelávacie a sociálne reformy zamerané na podporu reintegrácie a kontaktu s vonkajšou spoločnosťou a hospodárstvom; v tejto súvislosti je presvedčený, že orgány väzenskej správy by mali nadviazať silné vzťahy s miestnymi komunitami a vypracúvať vysvetľujúce dokumenty a poskytovať štatistické dôkazy zamerané na presvedčenie verejnosti o tom, že neväzobné opatrenia sú potrebné na zníženie recidívy, ako aj na zabezpečenie dlhodobej bezpečnosti v spoločnosti; v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na osvedčené postupy, ktoré existujú v škandinávskych krajinách;

19. vyzýva Komisiu, aby uskutočnila porovnávaciu štúdiu s cieľom preskúmať alternatívne opatrenia členských štátov a podporovať šírenie vnútroštátnych osvedčených postupov;

20. vyzýva všetky členské štáty, aby zaviedli dôslednejšie opatrenia na monitorovanie väzňov po ich prepustení z väzenia, ak boli odsúdení za závažné trestné činy; navrhuje, aby sa zaviedli opatrenia nasledujúce po prepustení, ktorých súčasťou by bolo vypočutie pod vedením sudcu za účasti probačných a reintegračných úradníkov zamerané na zhodnotenie reintegrácie do spoločnosti a rizika recidívy;

21. zdôrazňuje, že v rámcovom rozhodnutí o probačných opatreniach a alternatívnych sankciách sa stanovujú mechanizmy vzájomného uznávania platné pre opatrenia používané členskými štátmi, ako sú napríklad obmedzenia pohybu, výkon verejnoprospešných prác, obmedzenia komunikácie a opatrenia na vyhostenie, a že v rámcovom rozhodnutí o príkaze na európsky dohľad sa rovnaký prístup stanovuje v prípade vyšetrovacej väzby;

22. žiada členské štáty, aby dodržiavali osobitné odporúčania týkajúce sa väzenských podmienok pre väzňov, ktorí si vyžadujú osobitnú starostlivosť; vyjadruje poľutovanie nad tým, že osoby trpiace duševnou poruchou často sú a ostávajú vo väzení len preto, lebo mimo neho chýbajú primerané služby, a pripomína, že podľa Európskeho súdu pre ľudské práva neprimerané zaobchádzanie s osobami trpiacimi duševnou poruchou môže predstavovať porušenie článku 3 EDLP a v prípade väzňov so samovražednými sklonsmi aj porušenie článku 2 tohto dohovoru (právo na život);

23. vyjadruje poľutovanie nad tým, že v niektorých členských štátoch sa v plnom rozsahu nezohľadňuje zraniteľná situáciu starších väzňov a väzňov so zdravotným postihnutím; vyzýva členské štáty, aby zabezpečili, že starší väzni, ktorí sa stanú zdravotne nespôsobilými, budú prepustení, a väzňom so zdravotným postihnutím sa poskytne potrebná infraštruktúra;

24. vyzýva členské štáty, aby podnikli kroky na odstránenie akejkoľvek formy diskriminácie na základe sexuálnej orientácie alebo rodovej identity pri zaobchádzaní s väzňami a aby zaručili práva väzňov na sexualitu;

25. zdôrazňuje, že väzenkyne majú osobitné potreby a musia mať prístup k primeraným zdravotníckym službám, lekárske vyšetreniam a náležitým sanitárnym opatreniam; vyzýva členské štáty, aby sa riadili platnými odporúčaniami týkajúcimi sa zaobchádzania s väzenkyňami a aby zabránili akejkoľvek rodovej diskriminácii;

26. považuje za nevyhnutné, aby sa osobitná pozornosť venovala potrebám väzených žien počas tehotenstva, ale aj po pôrode, a aby sa im poskytli primerané priestory na dojčenie a kvalifikovaná a špecializovaná ošetrovateľská starostlivosť; považuje za vhodné zamyslieť sa nad alternatívnymi modelmi, ktoré zohľadňujú dobré podmienky detí vo väzniciach; zastáva názor, že automatické oddelenie matky od dieťaťa spôsobuje dieťaťu silné emočné rozrušenie a môže predstavovať dodatočný trest ovplyvňujúci tak matku, ako aj dieťa;

Štvrtok 5. októbra 2017

27. vyjadruje znepokojenie nad vysokým počtom samovrážd vo väzniciach; vyzýva každý členský štát, aby vypracoval národný akčný plán na prevenciu samovrážd u ľudí, ktorí sú zadržívaní;

28. nabáda členské štáty, aby v záujme zachovania rodinných väzieb zabezpečili pravidelný kontakt väzňov s rodinou a priateľmi tým, že sa im umožní, aby si mohli odpykať trest v zariadení v blízkosti domova, a prostredníctvom podpory návštev, telefonických rozhovorov a využívania elektronickej komunikácie podliehajúcej schváleniu sudcom a monitorovaniu väzenskou správou; pripomína, že pojem rodiny by sa mal vykladať extenzívne a zahŕňať aj neformalizované vzťahy; považuje za dôležité, aby sa zabezpečili vhodné podmienky na zachovanie týchto väzieb;

29. odsudzuje politiku geografického rozmiestnenia väzňov, ktorú uplatňujú niektoré štáty, pretože predstavuje trest navyše pre rodiny väzňov; naliehavo vyzýva na zavedenie opatrení, ktoré by umožňovali všetkým väzňom, ktorí sú zadržívaní ďaleko od svojich domovov, aby boli premiestnení bližšie, ak súdny orgán nerozhodne zo zákonných dôvodov inak; pripomína, že podľa Európskeho súdu pre ľudské práva zadržívanie osoby vo väznici, ktorá je taká vzdialená od jej rodiny, že veľmi sťažuje alebo dokonca znemožňuje rodinné návštevy, môže predstavovať porušenie článku 8 EDP (právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života);

30. opätovne potvrdzuje, že s deťmi vo väzniciach je dôležité zaobchádzať tak, aby sa zohľadňovali ich záujmy, najmä aby sa vždy umiestňovali oddelene od dospelých, a to aj počas väzenských presunov, a aby sa im poskytovalo právo udržiavať kontakt s rodinou, ak súd nerozhodne inak; vyjadruje poľutovanie nad tým, že v niektorých členských štátoch sú mladiství páchatelia umiestnení v zariadeniach spoločne s dospelými, čo ich vystavuje riziku zneužívania a násilia a pripravuje ich o osobitnú starostlivosť, ktorú takáto zraniteľná skupina potrebuje; pripomína, že podľa smernice (EÚ) 2016/800 o procesných zárukách pre deti sa uprednostňuje používanie alternatívnych opatrení; vyzýva členské štáty, aby vytvárali strediská starostlivosti určené pre mladistvých;

31. pripomína, že deťom vo väzbe by sa mala poskytovať starostlivosť, ochrana a všetka potrebná sociálna, vzdelávacia, profesijná, psychologická, zdravotná a psychická starostlivosť, ktorú si môžu vyžadovať vzhľadom na svoj vek, pohlavie a osobnosť; nabáda členské štáty, aby namiesto uväznenia podporovali skôr bezpečné výchovné centrá so zariadeniami psychiatrickej starostlivosti pre najproblematickejšie deti; vyzýva členské štáty, aby rozšírili osobitnú starostlivosť a osobitnú ochranu o deti vo väzbe;

32. vyzýva členské štáty, aby mladistvým vo väzniciach poskytovali náležité vzdelávacie zariadenia; konštatuje, že deti vo väzbe musia mať prístup k programom, ktoré ich vopred pripravujú na návrat do ich komunít, pričom sa im venuje plná pozornosť z hľadiska ich emočných a fyzických potrieb, rodinných vzťahov, ubytovania, školského vzdelávania a možností zamestnania a sociálno-ekonomického postavenia;

33. nabáda Komisiu, aby vytvorila osobitné pracovné skupiny zložené zo zástupcov ministerstiev spravodlivosti členských štátov a vnútroštátnych orgánov, ako aj mimovládnych organizácií pôsobiacich v tejto oblasti s cieľom uľahčiť výmenu najlepších postupov;

34. zdôrazňuje, že deti vo väzbe by mali udržiavať pravidelný a zmysluplný kontakt s rodičmi, rodinou a priateľmi prostredníctvom návštev a korešpondencie, okrem prípadov, ak sú potrebné obmedzenia v záujme spravodlivosti a v záujme dieťaťa; pripomína, že obmedzenia tohto práva by sa nikdy nemali používať ako trest;

35. žiada Komisiu, aby podporovala politiky zamerané na prekonávanie diskriminácie, ktorou by mohli trpieť deti väznených rodičov, z hľadiska posilnenia sociálnej integrácie a budovania inkluzívnej a spravodlivej spoločnosti;

36. uznáva právo detí na udržiavanie priameho kontaktu s ich väzneným rodičom a zároveň pripomína právo väzňov na rodičovstvo; v tejto súvislosti sa domnieva, že väznice by mali byť vybavené vhodným priestorom pre deti, kde by na deti dohliadali riadne vyškolení väzenskí pracovníci, sociálni asistenti a dobrovoľníci z mimovládnych organizácií, ktorí môžu pomáhať deťom a rodinám počas väzenských návštev;

Štvrtok 5. októbra 2017

37. vyzýva Komisiu, aby zhodnotila možnosť vypracovania memoranda o porozumení na úrovni EÚ s cieľom zabezpečiť ochranu rodičovského vzťahu väznených rodičov a umožniť rodičom, aby mohli byť prítomní pri významných chvíľach z hľadiska vzdelávania svojich detí, čím by sa chránili záujmy maloletých osôb;
38. zdôrazňuje, že väzni, ktorí sú zadržávaní v inom členskom štáte, než je ich členský štát pobytu, majú väčšie ťažkosti pri udržiavaní kontaktu so svojimi rodinami;
39. žiada členské štáty, aby dodržiavali platné odporúčania týkajúce sa zaobchádzania s väznenými cudzincami, ktoré vychádzajú z ich práva ne byť diskriminovaný, a najmä aby podporovali opatrenia kultúrnych mediátorov;
40. vyzýva členské štáty, aby samoväzbu využívali len ako poslednú možnosť a ak väzeň predstavuje nebezpečenstvo pre ostatných väzňov alebo pre seba a aby vytvorili všetky možné mechanizmy na predchádzanie zneužívaniu; vyzýva členské štáty, aby prestali používať samoväzbu v prípade maloletých osôb;
41. vyzýva členské štáty, aby účinnejšie bojovali proti obchodovaniu s nepovolenými látkami a drogami vo väzniciach;
42. pripomína zásadu všeobecného práva na zdravie a vyzýva členské štáty, aby vo väzniciach zaručili prístup k primeraným službám zdravotnej starostlivosti a vhodným zdravotníckym zariadeniam a aby zabezpečili prístup väzňov k zdravotnej starostlivosti vždy, keď je to potrebné, prostredníctvom menovania dostatočného počtu kvalifikovaných zdravotníckych pracovníkov do každej väznice; vyjadruje znepokojenie nad ťažkosťami, s ktorými sa väzni vo viacerých členských štátoch stretávajú, keď potrebujú lekára alebo psychologickú podporu;
43. naliehavo vyzýva členské štáty na zabezpečenie toho, aby väzni trpiaci závažným alebo chronickým ochorením vrátane rakoviny dostávali špecifickú liečbu, ktorú potrebujú;
44. vyzýva tie členské štáty, ktoré zatiaľ takýto postup neuplatňujú, aby zvažili úpravu trestu väzne chorých väzňov z humanitárnych dôvodov, na základe súdneho povolenia a s ohľadom na stupeň nebezpečnosti zadržávaných osôb a stanovisko výboru expertov;
45. žiada členské štáty, aby bojovali proti rozširujúcej sa radikalizácii vo väzniciach a zároveň chránili slobodu náboženstva a vyhýbali sa diskriminácii v súvislosti s praktizovaním určitej viery; zdôrazňuje, že akýkoľvek osobitný program zameraný na istú skupinu väzňov, ako sú napríklad väzni považovaní za „zradikalizovaných“, musí rešpektovať rovnaké kritériá ľudských práv a medzinárodné záväzky ako v prípade všetkých ostatných väzňov; odporúča, aby väzenské správy informovali príslušné orgány o radikalizácii jednotlivcov;
46. zdôrazňuje, že nehumánne väzenské podmienky, zlé zaobchádzanie a preplnenosť väzníc môžu byť faktormi zvyšujúcimi riziko radikalizácie;
47. domnieva sa, že problém radikalizácie sa dá efektívne riešiť okrem iného prostredníctvom lepšieho odhaľovania počiatkových znakov tohto javu (napr. vďaka odbornej príprave pracovníkov a zlepšeniu väzenského spravodajstva), zlepšenia mechanizmov na riešenie prejavov extrémistického správania, rozvoja vzdelávacích opatrení a podpory dialógu a komunikácie medzi náboženstvami; domnieva sa, že v boji proti radikalizácii je nevyhnutné lepšie poradenstvo, intenzívnejšia psychologická starostlivosť a kontakt s ľuďmi, ktorí prešli deradikalizáciou; poznamenáva, že mladí ľudia sú mimoriadne náchylní na propagandu, ktorú šíria teroristické organizácie; nabáda členské štáty, aby zaviedli programy deradikalizácie;
48. domnieva sa, že medzi monitorovacie činnosti členských štátov by malo patriť nahlasovanie najnebezpečnejších zradikalizovaných väzňov justičným orgánom a/alebo vnútroštátnym orgánom zodpovedným za boj proti terorizmu;
49. nabáda členské štáty, aby si vymieňali osvedčené postupy s cieľom zabráňovať radikalizácii vo väzniciach a v zariadeniach určených na zaistenie maloletých osôb a bojovať proti nej; pripomína, že v rámci Európskeho programu v oblasti bezpečnosti EÚ sprístupnila finančné prostriedky na podporu odbornej prípravy väzenského personálu s cieľom bojovať proti radikalizácii vo väzniciach; vyzýva členské štáty, aby naplno využívali centrum excelentnosti siete na zvyšovanie povedomia o radikalizácii (RAN) a osobitne aby si ďalej vymieňali odborné znalosti prostredníctvom jeho pracovnej skupiny pre väzenské a probačné služby;

Štvrtok 5. októbra 2017

50. poukazuje na to, že jedným z možných opatrení na obmedzenie radikalizácie vo väzniciach by mohli byť odlišné pravidlá pre zadržiavanie väzňov, ktorí sú považovaní za radikalizovaných alebo ktorí boli členmi teroristických organizácií; varuje však, že takéto opatrenia by sa mali zaviesť iba jednotlivo na základe posúdenia individuálnych prípadov a mali by sa zakladať na súdnom rozhodnutí a podliehať prieskumu zo strany príslušných súdnych orgánov;

51. zdôrazňuje, že väzenský personál vykonáva veľmi náročnú prácu pre komunitu, a preto by mal mať primerané platové ohodnotenie a dôstojné pracovné podmienky, medzi ktoré by malo patriť bezplatné psychologické poradenstvo a osobitné linky pomoci na poskytovanie podpory personálu, ktorý čelí problémom, ktoré by mohli ovplyvniť jeho prácu;

52. pripomína, že na zabezpečenie dobrých väzenských podmienok vo väzniciach je potrebné spoločenské uznanie a systematická odborná príprava väzenského personálu; nabáda členské štáty, aby si vymieňali informácie, vymieňali si a uplatňovali osvedčené postupy a prijali kódex správania a etiky pre zamestnancov väznic; žiada, aby sa na tento účel zvolalo generálne zhromaždenie väzenskej správy, ktoré by malo zahŕňať zástupcov väzenského personálu;

53. pripomína zásadnú úlohu sociálneho dialógu s väzenským personálom, ako aj potrebu zapojenia tohto personálu prostredníctvom informácií a konzultácií najmä pri vyvíjaní nových väzenských koncepcií navrhnutých na zlepšenie väzenských systémov a podmienok vrátane tých, ktoré sú zamerané na zabránenie šíreniu hrozieb radikalizácie;

54. vyzýva členské štáty, aby zabezpečili pravidelný dialóg medzi väzňami a väzenským personálom, keďže dobré pracovné vzťahy medzi personálom a väzňami sú základným prvkom dynamickej bezpečnosti pri zmiernovaní potenciálnych incidentov alebo pri obnovovaní poriadku prostredníctvom procesu dialógu;

55. vyzýva členské štáty, aby nabádali riaditeľov väznic, aby sa zaviazali k vytvoreniu väzenských rád vo všetkých zariadeniach;

56. vyzýva Komisiu, aby otvorila európske fórum o väzenských podmienkach s cieľom podporovať výmenu osvedčených postupov medzi expertmi a odborníkmi z praxe vo všetkých členských štátoch;

57. vyzýva Komisiu a inštitúcie EÚ, aby prijali potrebné opatrenia vo svojej oblasti pôsobnosti s cieľom zaručiť dodržiavanie a ochranu základných práv väzňov, najmä zraniteľných osôb, detí, duševne chorých osôb, osôb so zdravotným postihnutím a žien a aby zároveň prijali spoločné európske normy a pravidlá zadržiavania vo všetkých členských štátoch;

58. vyzýva Komisiu, aby monitorovala a zhromažďovala informácie a štatistiky o väzenských podmienkach vo všetkých členských štátoch a o všetkých prípadoch porušovania základných práv väznených osôb, pričom je potrebné dodržiavať zásadu subsidiarity; vyzýva členské štáty, aby poslancom Európskeho parlamentu umožnili bezproblémový prístup do väznic a zariadení určených na zaistenie;

59. žiada členské štáty, aby v súlade s odporúčaním Rady Európy 1656/2004 z 27. apríla 2004 prijali európsku väzenskú chartu;

60. vyzýva členské štáty, aby podporovali politiky zamerané na reintegráciu väzňov do občianskeho života, najmä politiky zamerané na odstránenie štrukturálnych prekážok, ktoré bránia reintegrácii bývalých väzňov do spoločnosti, a aby zaviedli politiky na sledovanie a úpravu trestov; poukazuje na to, že recidíva je menej častá, keď majú väzni zabezpečený postupný prechod zo života vo väzení do života mimo väzenia;

61. domnieva sa, že restoratívny a ochranný prístup systémov trestného súdництва automaticky prináša väčšie rešpektovanie ľudskej dôstojnosti jednotlivca, keďže jeho cieľom je ochrana spoločnosti a rehabilitácia danej osoby uľahčením naplnenia reedukačných cieľov trestu, opätovného začlenenia väzňov do spoločnosti a zníženia recidívy; vyjadruje poľutovanie nad tým, že vo väčšine členských štátov EÚ takmer úplne chýba prednostné rozvíjanie mediačných a restoratívnych postupov pred disciplinárnymi konaniami; nabáda členské štáty, aby uprednostňovali politiky a právne predpisy zamerané na restoratívnu a mediačnú justíciu, ktorá využíva skôr spoločenské, ekonomické a kultúrne nástroje než čisto trestné opatrenia;

Štvrtok 5. októbra 2017

62. zdôrazňuje význam poskytovania prístupu väzňov k vzdelaniu a odborným kvalifikáciám; nabáda členské štáty, aby ponúkali všetkým väzňom zmysluplné činnosti, napríklad vzdelávacie školenia alebo pracovné príležitosti v súlade s medzinárodnými normami, s cieľom resocializovať väzňov a poskytnúť im nástroje na bezúhonný život po odpykaní trestu; nabáda členské štáty, aby zabezpečili, že väzni počas zadržania budú pracovať, študovať alebo absolvujú školiaci program, čím sa zabezpečí lepšie využitie času a príprava na ich opätovné začlenenie do spoločnosti; považuje za nevyhnutné, aby mali maloleté osoby prístup ku školskému vzdelávaniu a k odbornej príprave;

63. nabáda členské štáty, aby vytvorili nástroje na podporu návratu väzňov do pracovného života s cieľom identifikovať pracovné príležitosti vzhľadom na miestne potreby, aby organizovali odbornú prípravu a prácu a dohliadali na ňu čo najviac personalizovaným spôsobom a aby viedli neustály dialóg so zástupcami zamestnávateľov; vyzýva členské štáty, aby vytvorili systém odborenej prípravy zameraný na podnecovanie zamestnávateľov a súkromných spoločností k poskytovaniu odbornej prípravy väzňom s cieľom zamestnať ich po skončení výkonu trestu; nabáda členské štáty, aby vytvárali stimuly pre zamestnávateľov, ktorí chcú zamestnať bývalých väzňov, alebo nabádali bývalých väzňov, aby si založili vlastný podnik, vrátane finančných a fiškálnych stimulov; takisto nabáda členské štáty, aby zriadili kontaktné miesta pre prepustených väzňov, ktoré by poskytovali informácie a podporu pri hľadaní práce, ako aj povinné a prísne kontrolované diaľkové vzdelávanie;

64. pripomína, že Európsky sociálny fond je finančným nástrojom EÚ určeným na zlepšovanie pracovných vyhliadok pre milióny Európanov, najmä tých, pre ktorých je ťažké nájsť si prácu, vrátane väzňov a bývalých páchatel'ov; víta vytváranie projektov na pomoc väzňom pri reintegrácii do spoločnosti a na trhu práce po odpykaní trestu;

65. zdôrazňuje, že žiadna práca, ktorú väzeň vykonáva, by nemala byť považovaná za formu trestu, pričom treba bojovať proti potenciálnemu zneužívaniu; zdôrazňuje, že pracovné príležitosti ponúkané väzňom by mali zodpovedať súčasným pracovným normám a technikám a mali by byť organizované tak, aby fungovali v rámci moderných systémov riadenia a výrobných postupov; vyzýva členské štáty na zabezpečenie toho, aby bola práca vo väzniciach lepšie platená než v súčasnosti; vyzýva Komisiu, aby uskutočnila porovnávaciu štúdiu o mzdách väzňov v členských štátoch, ktorej cieľom by bolo určiť spravodlivé a udržateľné úrovne odmeny, ktoré by umožnili každému väzňovi pracovať;

66. nabáda členské štáty, aby si vymieňali osvedčené postupy v oblasti vzdelávacích, rehabilitačných a reintegračných programov, a to najmä s cieľom zlepšiť reintegráciu po odchode z väzenia a pomáhať pri prevencii recidívy a ďalšej radikalizácie;

67. vyzýva inštitúcie EÚ, aby technicky a ekonomicky čo najviac podporovali zlepšovanie väzenských systémov a podmienok, najmä v členských štátoch, ktoré čelia vážnym finančným ťažkostiam;

68. vyzýva Komisiu, aby po prijatí tohto uznesenia každých päť rokov uverejňovala podrobnú správu o situácii týkajúcej sa väznic v Európe vrátane hĺbkovej analýzy úrovne vzdelávania a odbornej prípravy poskytovaných väzňom a hodnotenia výsledkov (vrátane miery recidívy) dosiahnutých pri používaní alternatívnych opatrení k zadržiavaniu;

69. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii, vládam a parlamentom členských štátov, Rade Európy, Parlamentnému zhromaždeniu Rady Európy, komisárovi Rady Európy pre ľudské práva a Európskemu výboru na zabránenie mučeniu a neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu.